

[Keld Andersen]

ligpolitiske synspunkter, så er det, fordi man er uvidende, mangler tilstrækkelig indsigt i boligpolitik, i boligselskabernes forhold. Man ved kort sagt ikke, hvad man udtaler sig om, hvis man er uenig med hr. Kaj Poulsen. Det må vi så lade stå, det må vi prøve at lære at leve med.

Men på trods af dette vil jeg sige, at der er god logik i det, når jeg på den konservative folketingsgruppes vegne siger, at vi ligesom lovforslag nr. L 35, der netop har været behandlet, kan tilslutte os venstres lovforslag nr. L 36, som er til behandling her.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet kan finde mange gode grunde til at sætte lejen op i den ældre almennyttige del af boligmassen, bl. a. ud fra vores grundholdning, at alle boliger skal koste den reelle markedspris. Men fremskridtspartiet kan ikke have nogen sympati for en sådan vilkårlig beskatning af enkeltelementer. Denne særskat, som man i sin tid lavede på den ældre almennyttige del af byggeriet, pålagde man lejerne helt tilfældigt, fordi man havde fundet ud af, at nybyggeriet var for dyrt, og så måtte man hive nogle flere penge hjem. Med nøjagtig den samme begrundelse kunne man jo begynde at lovgive herinde og sige, at nu skal de ældre parcelhusejere til at betale, for at de nybyggede parcelhuses begyndelsesudgifter kan blive sat ned. Der er ikke større rimelighed i dette forslag.

Der ligger selvfølgelig nogle samfundsøkonomiske problemer bag, og vi er nødt til at erkende, at med alle de tilskudsordninger, der har været til det almennyttige byggeri, hvis man ser på den almennyttige boligsektor og ikke på den enkelte lejer, så er det rimeligt, at der bliver en vis solidaritet inden for selskaberne, inden for afdelingerne, og derfor kan det da til sidst være, at vi er nødt til at støtte forslaget. Men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg synes, det er en forkert måde og en forkert begrundelse, man bruger, når man vil hæve lejen i de ældre almennyttige boliger. Det kan man med meget større vægt og med meget rimeligere begrundelse gøre ud fra princippet om at anvende markedslejen i stedet for vilkårligt at pålægge folk, som bor i en ganske be-

stemt aldersgruppe af boliger, en tilfældig huslejestigning.

Kalnæs (SF):

SF kan under ingen omstændigheder medvirke til, at der lægges en speciel boligskat på folk, der bor i de ældre almennyttige boliger.

Meningen med forslaget er at reducere statens tilskud til almennyttigt byggeri og at lade beboerne i de almennyttige boliger selv betale en større del af det tilskud. Det forslag kommer venstre altså med, selv om man i en vismandsrapport for nogle år siden viste, at folk, der bor i ejerboliger, har 25 pct. større forbrugsmulighed end folk, der bor i almennyttige boliger. Her vil man altså sætte udgiften op for folk, der bor i almennyttige boliger, og samtidig protesterer man voldsomt, så snart man diskuterer bare en lille smule omlægning af rentefradragsretten. Det vil sige, at den forskel, som vismandsrapporten påviste, og som også lavindkomstkommissionen for nylig har påvist, vil man med dette forslag gøre endnu større ved ikke at røre ved ejerboligernes tilskud gennem rentefradragsretten, men derimod sætte udgifterne for folk i almennyttige boliger op. Jeg vil godt bede hr. Fogh Rasmussen om at forklare mig, hvorfor forskellen mellem disse befolkningsgrupper skal gøres endnu større, end den er nu.

De ekstra udgifter, der efter dette forslag skulle pålægges lejere, ligger sådan set helt i forlængelse af den politik, man har ført i den sidste tid fra boligministerens side, fra forligspartiernes side: man forhøjer huslejeandelen til vedligeholdelse, og man giver ikke huslejenævnet mulighed for at nedsætte huslejen, selv om vedligeholdelsen af et hus er meget dårlig og det er forsømt gennem meget lang tid. Der må lejerne simpelt hen finde sig i, hvad der kommer, tage de huslejeforhøjelser, der kommer, og acceptere, at lejen er høj, selv om ejendommen ikke bliver passet. Den gennemgående filosofi i både disse forslag og venstres forslag er, at lejernes forhold kan man ganske roligt ændre på og forringe, hvorimod man, når det drejer sig om ejere, virkelig skal passe på at sørge for, at de bevarer deres fordele.

Der tales også i dette forslag om husleje-spænding, forskellen mellem stor husleje i nye almennyttige boliger og mindre husleje i